

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 16/07
17.01.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u radnom sporu tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog JP \"BB\", radi ocene zakonitosti rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I 2918/2005 od 20.10.2006. godine, u sednici održanoj 17.01.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I 2918/2005 od 20.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Obrenovcu P 1 br. 920/04 od 16.02.2005. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev, da se poništi rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu br. 1780/01 i da se obaveže tuženi da tužilju vrati na radno mesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi. Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. I 2918/2005 od 20.10.2006. godine, potvrđena je presuda prvostepenog suda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilja je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 386. ranije važećeg ZPP, u vezi člana 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), pa je našao da revizija tužilje nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku na koju Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti. Nema bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP na koju se u reviziji ukazuje, jer su dati razlozi o odlučnim činjenicama jasni, bez protivrečnosti, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati. Nije učinjena ni bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 8. ZPP, zato što nema nezakonitog postupanja od strane suda, tužilji su bila dostavljena sva pismena, pa ona nije bila onemogućena da raspravlja pred sudom, što se revizijom neosnovano pobija.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je zasnovala radni odnos kod tuženog na osnovu ugovora o radu od 16.04.2003. godine na radnom mestu poentera - računopolagača. U 1993. godini predala je Kadrovskoj službi tuženog diplomu o četvrtom stepenu stručne spreme - ekonomski tehničar, koja je izdata u toj godini. Druga ekomska škola u Beogradu obavestila je tuženog da diploma koju je tužilja predala nije potpisana od ovlašćenog lica - direktora škole. Protiv tužilje je bio pokrenut krivični postupak zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršila krivično delo falsifikovanja isprave. Ovaj postupak je obustavljen rešenjem Opštinskog suda u Obrenovcu K 154/04 od 03.11.2004. godine zbog odustanka državnog tužioca, jer je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja. Osporenim rešenjem tuženog od 23.05.2003. godine tužilji je otkazan ugovor o radu na osnovu odredbe člana 101. stav 1. tač. 3,4. i 5. Zakona o radu.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo odbijanjem tužbenog zahteva za poništaj rešenja o otkazu radnog odnosa, jer su za otkaz ispunjeni zakonski uslovi iz člana 14. stav 1. i 3. i člana 16. stav 3. Zakona o radu.

Prema odredbi člana 14. Zakona o radu zaposleni je dužan da obavesti poslodavca, pri zaključenju ugovora o radu, o svom zdravstvenom stanju ili drugim okolnostima koje bitno utiču na obavljanje poslova za koje zasniva radni odnos ili mogu da ugrose život i zdravlje drugih lica, a u slučaju da zaposleni ne postupi u skladu sa tim, poslodavac može zaposlenom da otkaže ugovor o radu. Odredbom člana 16. istog Zakona propisano je da je zaposleni dužan, da prilikom zasnivanja radnog odnosa, poslodavcu dostavi dokumenta kojima se dokazuje ispunjenost uslova za rad.

Propuštanje tužilje da prilikom zaključenja ugovora o radu obavesti poslodavca o okolnostima koje bitno utiču na obavljanje poslova za koje zasniva radni odnos i da mu dostavi verodostojnu diplomu kojom dokazuje ispunjenost uslova za rad predstavlja poseban otkazni razlog u smislu člana 14. stav 1. Zakona o radu u vezi člana 16. istog Zakona. Utvrđenje postojanja tog otkaznog razloga (nedostavljanje verodostojne diplome) je, po pravilnoj oceni drugostepenog suda, bilo dovoljno da joj tuženi na osnovu stava 3. člana 14. otkaže ugovor o radu. Zato, isticanje

u revizije da je tužilji otkazan ugovor o radu na osnovu člana 101. stav 1. tačka 3, 4. i 5. Zakona o radu i da ne postoji identitet otkaznih razloga u pravnosnažnoj presudi i osporenom rešenju, ne utiče na zakonitost tog rešenja, jer sud u primeni materijalnog prava nije vezan pravnom kvalifikacijom razloga na osnovu kojih je poslodavac zaposlenom otkazao ugovor o radu.

Revizijski navod, da otkazni razlog po kome je tužilji otkazan ugovor o radu podleže rokovima zastarelosti predviđenih zakonom, nije osnovan. Vreme u kome poslodavac može zaposlenom da otkaže ugovor o radu na osnovu člana 14. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o radu nije određeno zato što se radi o posebnom slučaju otkaza koji nije ograničen rokovima zastarelosti predviđenim članom 104. stav 1. i 2., koji se odnose samo na otkazne razloge iz člana 101. stav 1. tačka 1, 4, 6. i 7. tog zakona.

Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu člana 393. ZPP.

Predsednik veća – sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc